

min sześciotygodniowy od dnia ogłoszenia subskrypcji na akcje nowej emisji w „Monitorze Polskim”;

c) repartycji tych akcji, na które dotychczasowi akcjonariusze, z tytułu posiadania prawa pierwszeństwa, się nie zapisała, dokona Rada Zarządzająca, według swego uznania i określi ich kurs emisyjny, który nie może być niższy od ceny emisyjnej;

d) cena emisyjna akcji nowej emisji dla dawnych akcjonariuszy, którzy wykorzystają prawo poboru, określa się na zł 105, z których zł 100 przeznacza się na kapitał zakładowy, reszta zaś, po pokryciu kosztów, z emisją nowych akcji związanych, na kapitał zapasowy.

e) pod względem praw, przysługujących akcjonariuszom, akcje nowej emisji będą zrównane z akcjami poprzednich, z chwilą wpisania podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru handlowego, które winno być uskutecznione w ciągu miesiąca od dnia zamknięcia subskrypcji i uczestniczyć będą w dywidendzie od dnia 1 lipca 1930 r.;

f) całkowita wpłata kapitału zakładowego oraz zapasowego winna być uskuteczniłą w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego postanowienia w „Monitorze Polskim”;

g) w terminie miesięcznym od dnia zamknięcia subskrypcji szczegółowe sprawozdanie wraz z planem podziału i wykazem sprzedanych akcji, z zaznaczeniem otrzymanej za nie ceny emisyjnej, winny być złożone do Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Dopiero po złożeniu takiego sprawozdania, Spółka będzie mogła zarejestrować dokonane powiększenie kapitału zakładowego;

h) w ogłoszeniach o subskrypcji winno być w całości publikowane postanowienie, zezwalające na przeprowadzenie nowej emisji akcji;

i) w ciągu dwóch miesięcy od dnia zamknięcia subskrypcji, akcje nowej emisji winny być wydane akcjonariuszom.

III. na zmianę par. 5 Statutu, który po uskuteczzeniu powiększenia kapitału zakładowego, otrzymuje brzmienie następujące:

§ 5.

Kapitał akcyjny określa się na zł 3 200 000, podzielonych na 32 000 akcji, po zł 100 każda.

Warszawa, dnia 27 grudnia 1929 r.

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. (—) Franciszek Doleżał,

Podsekretarz Stanu.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:

(—) Broniewski,

v. Dyrektor Departamentu.

Z MINISTERSTWA ROBÓT PUBLICZNYCH.

OBWIESZCZENIE

Na zasadzie § 15 rozporządzenia z dnia 20 maja 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 441) Ministerstwo Robót Publicznych podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 6 grudnia 1929 roku zostało nadane Gminie Miejskiej Ostrowa, województwo Poznańskie uprawnienie Rządowe Nr. 110 na Zakład Elektryczny w Ostrowie.

Ważniejsze postanowienia uprawnienia brzmiają następująco:

§ 1. Niniejszem nadaje się uprawnionemu prawu wytwarzania i rozdzielania energii elektrycznej w celu zawodowego jej zbytu na obszarze, objętym dzisiejszemi granicami gminy miejskiej Ostrowa, powiat tejsze nazwy, województwo Poznańskie, oraz, o ile nie staną temu na przeszkodzie uprawnienia innych osób na obszarach, które będą w przyszłości przyłączone do gminy miejskiej Ostrowa.

§ 3. Uprawnienie nadaje się na okres czterdziestu (40) lat, licząc od dnia nadania uprawnienia t. j. od dnia ósmego (8) listopada tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiątego (1929) roku.

§ 25. Minister Robót Publicznych wyznaczy władzę nadzorczą, która sprawować będzie nadzór nad wykonaniem warunków nadanego upraw-

nienia i do której interesowani mogą się odwoływać w kwestiach spornych.

§ 44. Koszty, związane z wykonaniem przyłączenia odbiorcy, licząc od punktu przyłączenia do sieci aż do głównych bezpieczników włącznie, ponosi całkowicie uprawniony, o ile długość przyłącza nie przekracza poza linią regulacyjną ulicy lub drogi dwóch (2) metrów przy sieci podziemnej i dziesięciu (10) metrów przy sieci napowietrznej; w przeciwnym razie odpowiednią nadwyżkę kosztów, obliczoną na zasadzie cen, zatwierdzonych przez władzę nadzorczą, ponosi odbiorca.

§ 75. Maksymalna opłata za energię elektryczną wynosi:

a) na niskim napięciu osiemdziesiąt pięć (85) groszy za kilowatogodzinę dla światła i czterdzieści dwa (42) grosze za kilowatogodzinę dla siły,

b) na wysokim napięciu osiemdziesiąt (80) groszy za kilowatogodzinę dla światła i trzydzieści osiem (38) groszy za kilowatogodzinę dla siły.

Dla drobniejszych urządzeń do 120 watów mocy przyłączonej uprawniony może za zgodą odbiorcy stosować opłaty ryczałtowe. Opłata ryczałtowa wynosi od urządzenia do 40 watów włącznie w miesiącach: lutym, marcu, kwietniu, sierpniu, wrześniu i październiku dwa złote siedemdziesiąt pięć groszy (2 zł. 75 gr.) miesięcznie; w maju, czerwcu i lipcu jeden złoty osiemdziesiąt pięć (1 zł 85 gr.) miesięcznie, a w listopadzie, grudniu i styczniu trzy złote siedemdziesiąt groszy (3 zł 70 gr.) miesięcznie i zwiększa się o jedną czwartą część tych kwot za każde następne 10 watów mocy przyłączonej.

Na okres pierwszych czterech (4) lat trwania uprawnienia opłata za energię podwyższają się:

a) na niskim napięciu do dziewięćdziesięciu pięciu (95) groszy za kilowatogodzinę dla światła i do czterdziestu sześciu (46) groszy za kilowatogodzinę dla siły;

b) na wysokim napięciu do osiemdziesięciu pięciu (85) groszy za kilowatogodzinę dla światła i do czterdziestu trzech (43) groszy za kilowatogodzinę dla siły.

Opłaty ryczałtowe podwyższają się proporcjonalnie do opłat za energię na niskim napięciu dla światła.

W razie pobierania przez uprawnionego energii elektrycznej z innych zakładów elektrycznych, opłata za kilowatogodzinę dla światła będzie obniżona o kwotę równającą się 75 procentom różnicy pomiędzy ustalonym przez władzę nadzorczą w porozumieniu z uprawnionym kosztem jednej kilowatogodziny loco elektrowni, wyprodukowanej we własnym zakładzie wytwórczym uprawnionego, a ceną kupna energii elektrycznej z innego zakładu; inne opłaty za energię obniżają się w tym samym stosunku co opłata za światło.

§ 76. Od każdorazowo w rzeczywistości pobieranych opłat maksymalnych uprawniony udzielać będzie odbiorcom opustów zależnie od ilości godzin użytkowania przyłączonych odbiorników.

§ 79. Za wynajem liczników uprawniony może pobierać miesięcznie: za licznik do trzech (3) amperów — jeden złoty (1 zł. 00 gr.), do pięciu (5) amperów — jeden złoty pięćdziesiąt groszy (1 zł. 50 gr.), do piętnastu (15) amperów jeden złoty osiemdziesiąt groszy (1 zł. 80 gr.).

Za liczniki dla większego natężenia prądu opłata będzie ustanawiana na mocy porozumienia z odbiorcą. W braku porozumienia wysokość opłaty ustala władza nadzorczą.

Za wynajem ograniczników prądu, ustawianych u odbiorców ryczałtowych liczy się miesięcznie pięćdziesiąt (50) groszy.

Kwoty wyszczególnione w niniejszym paragrafie, rozumieją się przy cenie 1 grama czystego złota, podanej w § 80 i zmieniają się proporcjonalnie do tej ceny.

§ 80. Maksymalne opłaty za energię elektryczną, przewidziane w § 75, jak również kwoty pieniężne, wyszczególnione w §§ 50, 61 i 93, obowiązują:

a) przy cenie węgla: trzydzieści siedem złotych siedemdziesiąt groszy (37 zł 70 gr.) za tonnę,

b) przy kosztach robocizny, których wysokość będzie ogłoszona przez Główny Urząd Statystyczny za okres czasu najbliższy daty nadania uprawnienia i

c) przy cenie czystego złota pięć złotych dziewięćdziesiąt dwa i czterdzieści cztery setne grosza (5 zł. 92,44 gr.) za 1 gram.

W razie zmiany ceny węgla, kosztów robocizny i ceny złota w stosunku do wyżej podanych wartości zasadniczych, wszystkie opłaty względnie kwoty pieniężne, wymienione w §§ 50, 61, 75 i 93 ulegają, nie częściej jednak jak w okresach miesięcznych, zmianie w ten sposób, że:

a) zmianie ceny węgla o jeden (1) procent odpowiadać będzie zmiana opłat o dwadzieścia pięć setnych (0,25) procentu,

b) zmianie kosztów robocizny o jeden (1) procent odpowiadać będzie zmiana opłat o dwadzieścia pięć setnych (0,25) procentu, i

c) zmianie ceny jednego (1) grama czystego złota o jeden (1) procent odpowiadać będzie zmiana opłat o czterdzieści setnych (0,40) procentu.

Otrzymane — dla każdego czynnika oddzielnie — wartości zwyżek lub zniżek opłat sumują się.

Jako cenę węgla przyjmuje się przeciętną cenę węgla grubego z głębokich kopalń Zagłębia Dąbrowskiego loco wagon na kopalni, ostatnio ogłoszoną przez Główny Urząd Statystyczny.

Jako koszt robocizny przyjmuje się wysokość ustalonego i ostatnio ogłoszonego przez Główny Urząd Statystyczny przeciętnego dziennego zarobku niewykwalifikowanego robotnika dla miasta Wojewódzkiego Poznań.

Jako cenę czystego złota przyjmuje się wartość 1 grama czystego złota, ostatnio ogłoszoną przez Ministra Skarbu w „Monitorze Polskim”.

§ 80a. Zawarty w § 80 sposób określenia zmienności opłat może podlegać rewizji w okresach pięcioletnich, poczynając od dnia 1 stycznia 1935 r.

Rewizji dokonywa się w pierwszym kwartale każdego pięciolecia w terminach i na zasadach wspólnych dla zakładów elektrycznych, dla których takie rewizje są przewidziane.

Rewizję zarządza Minister Robót Publicznych na wniosek władzy nadzorczej lub uprawnionego, zgłoszony przynajmniej na 3 miesiące przed upływem pięciolecia.

Rewizji dokonywa władza nadzorczą wspólnie z uprawnionym; ustalona w drodze rewizji nowa zmienność opłat podlega zatwierdzeniu Ministra Robót Publicznych. W braku porozumienia pomiędzy władzą nadzorczą i uprawnionym decyduje Minister Robót Publicznych.

§ 80b. Maksymalne opłaty za energię elektryczną, przewidziane w § 75, zarówno jak i wysokość opustów, określona w § 76, oraz wysokość opłat za liczniki, ustalona w § 79, mogą podlegać rewizji w okresach pięcioletnich, poczynając od dnia 1 stycznia 1935 r. Obliczanie wysokości opłat będzie oparte na zasadach wspólnych dla zakładów elektrycznych, dla których takie rewizje są przewidziane.

Zarządzanie i dokonywanie rewizji odbywa się w sposób, ustalony w ustępach 3 i 4 poprzedniego paragrafu z tą jednak zmianą, że w braku porozumienia pomiędzy władzą nadzorczą i uprawnionym decyduje Minister Robót Publicznych po uprzednim wysłuchaniu — na ewentualne życzenie uprawnionych — opinii rzeczoznawcy lub rzeczoznawców z pośród członków Państwowej Rady Elektrycznej, a w razie jej rozwiązania z pośród znawców, nie pozostających na służbie państwowej.

Koszty, związane z powołaniem rzeczoznawców, ponosi uprawniony.

23347-k

